

[Bay.]

mig ydmygt for det — et stykke tid endnu. Jeg håber, man når dertil, at der, inden fremskridtspartiet overhovedet begynder at blande sig i den sag, kommer 33 underskrifter — jeg lover hele det danske folk, at så bliver der 60.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Grunden til, at jeg har bedt om ordet, er, at der flere gange, både under anden behandling og også gentagne gange i dag, har været berørt spørgsmålet om, hvorvidt det lovforslag, der nu behandles, kan forlanges undergivet folkeafstemning efter reglerne i grundlovens § 42.

Afgørelsen af dette spørgsmål tilkommer vel i første række folketingets formand, men regeringen har fundet det rigtigst at orientere folketinget om sin vurdering af dette spørgsmål, inden tinget skrider til den endelige afstemning om forslaget.

Efter grundlovens § 42 er ordningen jo den, at 1/3 af folketingets medlemmer kan begære, at lovforslag sendes til folkeafstemning. I grundlovens § 42, stk. 6, opregnes imidlertid en række lovforslag, som ikke på denne måde kan forlanges undergivet folkeafstemning. Blandt de typer af lovforslag, som således ikke kan undergives folkeafstemning, nævner grundlovens § 42, stk. 6, bl. a. love om direkte og indirekte skatter, og spørgsmålet er da, om det foreliggende lovforslag kan anses for omfattet af dette udtryk.

Den umiddelbare reaktion på dette spørgsmål er vel, at svaret må være nej. Det beløb, som skal bindes efter lovforslagets regler, skal jo, som det flere gange har været fremhævet, ikke indbetales til det offentlige, og de kommer efter bindingsperiodens udløb fuldt ud til udbetaling til den, der har foretaget opsparingen.

Men en nærmere undersøgelse af dette spørgsmål viser, at en sådan umiddelbar sproglig fortolkning af bestemmelsen næppe er holdbar. Til brug for overvejelserne i forfatningskommissionen af 1946 udarbejdede professorerne Poul Andersen og Alf Ross en oversigt over, hvilke love fra årene 1946-50 der i medfør af den tilsvarende bestemmelse i grundlovsforslaget af 1939 ville have været unddraget folkeafstemning, og jeg kan her henvise til forfatningskommissionens be-

tænkning fra 1953, side 188-192. Af særlig interesse i denne forbindelse er, at denne oversigt bl. a. omfatter lov nr. 453 af 25. november 1950 om bunden opsparing. Reglerne i denne lovs afsnit A om bunden opsparing for personer svarer på alle væsentlige punkter til det foreliggende lovforslag. Denne oversigt blev gennemgået af forfatningskommissionen, og den dannede grundlag for kommissionens overvejelser om udformningen af undtagelsesbestemmelsen i grundlovens § 42, stk. 6.

Der kan altså ikke være tvivl om, at man har anset loven af 25. november 1950 om bunden opsparing for omfattet af undtagelsesbestemmelsen i grundlovens § 42, stk. 6. Reglerne om bunden opsparing for personer i denne lov svarer som nævnt på alle væsentlige punkter til reglerne i det foreliggende lovforslag. Regeringen er derfor af den opfattelse, at lovforslaget ikke vil kunne undergives folkeafstemning efter grundlovens § 42.

Glistrup (FP):

I anledning af justitsministerens bemærkninger vil jeg gerne anføre, at det afgørende ved grundlovens fortolkning er ikke, hvad der står i nogle forarbejder, det er, hvad der står i grundloven. Når kommissionen indgående har overvejet det responsum, der kom fra professorerne Alf Ross og Poul Andersen, og derefter har formet en grundlov, som siger, at det, der er undtaget, er direkte og indirekte skatter, så kan det ikke omfatte et forslag om bunden opsparing, der — som justitsministeren også umiddelbart erkender — ikke er at betegne som nogen skat. Vi må henholde os til lovens ord. Denne uvane med at fortolke love ved at gå tilbage til forarbejder, hentet frem fra gamle biblioteker, så ingen umiddelbart kan finde ud af, om det ene eller det andet er gældende, det er ikke nogen god juridisk metode. Derfor er jeg aldeles uenig i justitsministerens konklusioner.

Ib Christensen (DR):

Jeg vil gerne spørge justitsministeren, om der ikke er en væsentlig forskel på en bunden opsparing, hvor pengene faktisk indgår i statskassen og man får udleveret et eller andet sparebevis, og så en ordning som den af regeringen foreslåede, hvor beløbet indbe-